

«Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν...» *

Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, Τίμιον Πρεσβυτέριον,
Ὅσιώτατοι Πατέρες καὶ Μητέρες, Φιλέορ-
τον τῶν Ὁρθοδόξων σύστημα, τέκνα ἐν Κυ-
ρίῳ ἀγαπητά·

СΗΜΕΡΟΝ ἡ Ἅγια Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας, κατὰ τὴν μεγά-
λην αὐτὴν καὶ φωτοφόρον Ἑορτὴν τῶν Θεοφανίων, μᾶς ἀνα-
βαπτίζει μέσα εἰς τὸ Φῶς καὶ τὴν Χάριν τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ
Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ μᾶς καλεῖ νὰ ἀγαλλιῶμεν καὶ
νὰ πλατύνωμεν τὰ στόματά μας εἰς δοξολογίαν καὶ εὐχαριστίαν
τοῦ ἐν Τριάδι Παναγίου Θεοῦ μας.

Ἐφανέρωθη ἡ προσκύνησις τῆς Ἁγίας Τριάδος· ἐφάνη τὸ Φῶς
τὸ ἀπρόσιτον· ἡ ἀνθρωπίνη φύσις λαμβάνει τὸν ἀρραβῶνα τῆς
μελλούσης ἀφθάρτου δόξης τῆς· ἡ συστενάζουσα καὶ συνωδίνου-
σα κτίσις προγεύεται τὴν ἀναμενομένην ἐλευθερίαν τῆς ἐκ τῆς
δουλείας τῆς φθορᾶς· τὰ οὐράνια ἐνώνονται μὲ τὰ ἐπίγεια εἰς
μίαν παγκόσμιον πανήγυριν.

Ὁ Προφητάναξ Δαβὶδ ἀπευθύνεται ἐν εὐφροσύνῃ πρὸς τὸν
βαπτιζόμενον εἰς τὸν Ἰορδάνην Κύριον τῆς δόξης καὶ ἀναφωνεῖ:
*«Σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος· Σὺ
συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος»!*

Σύ, Κύριε, λέγει ὁ θεόπνευστος ψαλμωδός, συνέτριψας τὰς
κεφαλὰς τῶν δαιμόνων, τοὺς γίγαντας τῶν παθῶν: τὴν φιληδονί-
αν, τὴν φιλοδοξίαν καὶ τὴν φιλαργυρίαν.

Σύ, Κύριε, μὲ τὸ Ἅγιον Βάπτισμά Σου, καὶ τὴν φανέρωσιν τῆς
Θεότητός Σου κατεθρυμμάτισας τὴν κεφαλὴν τοῦ διαβόλου, ἠφά-
νισας τὴν λατρείαν τῶν νεκρῶν εἰδώλων καὶ τοῦ ὑπερηφάνου
σατανᾶ...

* * *

Δικαίως λοιπὸν τὰ πάντα χαίρονται καὶ ἀγάλλονται διὰ τὴν
ἀπελευθέρωσιν καὶ ἀνακαίνισιν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἐπιφανέντος Χρι-
στοῦ: *«Ἐλευθέρα μὲν ἡ κτίσις γνωρίζεται, υἱοὶ δὲ φωτὸς οἱ πρὶν
ἔσκοτισμένοι· μόνος στενάζει τοῦ σκότους ὁ προστάτης»².*

Ὁ Ἀγγελιοφόρος τῆς Μεγάλης Βουλῆς, ὁ Θεάνθρωπος Κύριός μας, εἰς τὸν Ὅποιον *«κατοικεῖ πᾶν τὸ πλῆρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς»*³, ἤδη ἀποκαλύπτει τὸ προαιώνιον σχέδιον τοῦ Πατρὸς, διὰ τὴν σωτηρίαν καὶ τὴν θέωσιν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως.

Τὸ Πανάγιον Πνεῦμα, ἐν εἶδει περιστερᾶς, μηνύει τὴν κατά-
πausin τοῦ κατακλυσμοῦ τῆς ἀμαρτίας καὶ τὴν εἰρηνοποίησιν τοῦ Οὐρανοῦ καὶ γῆς ἐν τῷ σαρκωθέντι Λόγῳ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Οὐράνιος Πατὴρ ἐκφράζει τὴν εὐαρέσκεϊάν Του πρὸς τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ τὸν «Ἀγαπητόν», διότι μέσῳ Αὐτοῦ *«ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Υἱοῦ τῆς ἀγάπης Αὐτοῦ»*⁴.

* * *

Χαιρόμεθα λοιπὸν σήμερον, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, καὶ δο-
ξάζομεν, *«Ὁν εὐλογοῦσι λαοὶ καὶ ὑπερψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας»*⁵.

Χαιρόμεθα, διότι ἔχομεν ἐλεηθῆ νὰ εὐρισκώμεθα μέσα εἰς τὴν Κιβωτὸν τῆς σωτηρίας, μέσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Φωτός, ἡ Ὅποία μᾶς μεταφέρει ἀσφαλῶς εἰς τὸν ἀκύμαντον λιμένα τῆς Οὐρανίου Βασιλείας.

Δοξάζομεν τὸν Κύριον καὶ Σωτῆρα μας, διότι μᾶς ἔχει ἀξιώσει νὰ μὴ εἴμεθα *«ὡσπερ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα»*⁶.

Ἡ κορυφουμένη ἀποστασία τῶν ἐσχάτων καιρῶν, ἔχει γεμίσει μὲ αἰσθήματα ἀγωνίας καὶ ἀνασφαλείας τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι πορεύονται ἐν τῷ σκότει, *«ἐλπίδα μὴ ἔχοντες καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ»*⁷.

Ἄς προσευχώμεθα, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, καὶ ἄς ἀγρυπνώ-
μεν, διὰ νὰ μὴ ἐκπέσωμεν *«τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ»*⁸, διὰ νὰ μὴ πέσωμεν ἔξω ἀπὸ τὴν ἀμετακίνητον θεμελίωσίν μας εἰς τὴν Ἀποστολοπαράδοτον Ἀγίαν Ὁρθόδοξον Πίστιν μας.

Οἱ πειρασμοὶ τοῦ κόσμου αὐξάνονται· αἱ πλάναι καὶ κακοδοξί-
αι πληθύνονται· ἡ πονηρὰ εἰρηνολογία καὶ ἀγαπολογία τοῦ παναι-
ρετικοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἐντείνεται· τὸ πανθηρσκειακὸν ὄραμα πρὸς
οἰκοδομὴν ἐνὸς ἠνωμένου κόσμου, μιᾶς *«Νέας Τάξεως Πραγμα-
των»*, χωρὶς τὸ ἀρραγὲς θεμέλιον *«τῶν Ἀποστόλων καὶ Προφη-
τῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ»*⁹, προβάλλεται
ὀλονὲν καὶ περισσότερον.

* * *

Πρόσχωμεν, τέκνα ἐν Κυρίῳ! «*Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω*»¹⁰.

Ἡ φωταυγῆς Ἑορτὴ τῶν Ἁγίων Θεοφανίων μᾶς ἀφυπνίζει καὶ μᾶς ὑπενθυμίζει, ὅτι ἡ ταραγμένη θάλασσα τοῦ κόσμου, ἡ ὁποία ἀπειλεῖ νὰ καταποντίσῃ τὸ πᾶν, θὰ «*φύγῃ*», θὰ «*στραφῆ εἰς τὰ ὀπίσω*» καὶ θὰ μᾶς ἀφήσῃ δίοδον νὰ διέλθωμεν καὶ νὰ φθάσωμεν εἰς τὸν ποθητὸν Παράδεισον, τὴν Ἄνω Ἱερουσαλήμ,

- **ἄν** ἡ προσωπικὴ μας ζωὴ εἶναι μία φανέρωσις τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν κόσμον·

- **ἄν** εἴμεθα φορεῖς τοῦ Φωτὸς καὶ τῆς Χάριτος τῆς Ὁρθοδοξίας μας·

- **ἄν** εἴμεθα εἰρηνοφόροι καὶ ἐλπιδοφόροι μέσα εἰς τὴν γενικὴν ταραχὴν καὶ ἀπελπισίαν·

- **ἄν** δοξάζωμεν τὸν Θεὸν «*ἐν τῷ σώματι ἡμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ἡμῶν, ἃτινὰ ἐστὶ τοῦ Θεοῦ*»¹¹.

Ἡ φωτῶνυμος αὐτὴ Πανήγυρις τῶν Ἁγίων Θεοφανίων μᾶς ὑπενθυμίζει ἐπίσης, ὅτι ἔχομεν ἱερὸν χρέος νὰ ἀγωνιῶμεν διὰ τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἐνότῃς θὰ ἐπιτευχθῆ, Χάριτι Θεοῦ, μὲ τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου καὶ τὴν καταδίκην τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Εἶθε ἡ Χάρις τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος καὶ ὑπὸ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μαρτυρηθέντος Χριστοῦ τοῦ Ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν νὰ φωτίξῃ καὶ κατευθύνῃ τοὺς Ἐκκλησιαστικούς καὶ Πολιτικούς Ἄρχοντας, διὰ νὰ συνεργάζωνται εἰρηνικῶς, πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ ἐνότητα τοῦ εὐσεβοῦς Γένους μας εἰς τὰς κρισίμους ἡμέρας μας, πρὸς δόξαν τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ σωτηρίαν τοῦ κόσμου. Ἀμήν!

□

(*) Περιοδ. «**Ἅγιος Κυπριανός**», ἀριθ. 252/Ἰανουάριος-Φεβρουάριος 1993, σελ. 118-119. Ἐξεφωνήθη τὴν 6.1.1993 ἐκ.ἡμ. ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, κατὰ τὸν λαμπρὸν ἑορτασμὸν τῶν Ἁγίων Θεοφανίων εἰς τὴν Σκάλαν Ὁρωποῦ Ἀττικῆς.

1) Ψαλμ. ογ' 13-14. / 2) Ἰαμβικὸς Κανὸνος Θεοφανίων, Εἰρμὸς Η' Ὠδῆς. / 3) Κολασ. β' 9. / 4) Κολασ. α' 13. / 5) Πεζοῦ Κανὸνος Θεοφανίων, Εἰρμὸς Η' Ὠδῆς. / 6) Α' Θεσ. δ' 13. / 7) Ἐφεσ. β' 12. / 8) Β' Πέτρ. γ' 17. / 9) Ἐφεσ. β' 20. / 10) Ψαλμ. ριγ' 3. / 11) Α' Κορινθ. στ' 20.